

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๙/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖/๒๕๖๗

วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายศิริศักดิ์ แซ่ท้าว ที่ ๑ ผู้ร้อง
นายยิ่งยุทธ สุกุลสิกร ที่ ๒
ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติด ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายศิริศักดิ์ แซ่ท้าว และนายยิ่งยุทธ สุกุลสิกร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายศิริศักดิ์ แซ่ท้าว (ผู้ร้องที่ ๑) และนายยิ่งยุทธ สุกุลสิกร (ผู้ร้องที่ ๒) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องทั้งสองถูกพนักงานอัยการจังหวัดแม่สอด ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดแม่สอดขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดแม่สอดพิพากษาว่าผู้ร้องทั้งสองมีความผิดตามฟ้อง ให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต ปรับคนละ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ริบยาเสพติดและทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด ผู้ร้องทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติด (ผู้ถูกร้อง) พิพากษายืนคดีถึงที่สุด ต่อมาประมวลกฎหมายยาเสพติดมีผลใช้บังคับ ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดแม่สอด ขอให้กำหนดโทษใหม่ เนื่องจากประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๑๔๕ บัญญัติเหตุฉกรรจ์ไว้แตกต่าง

- ๒ -

จากกฎหมายเดิมที่ศาลใช้ระวางโทษผู้ร้องทั้งสอง เป็นกรณีกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด แตกต่างกับกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ ที่บัญญัติให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิด ศาลจังหวัดแม่สอดพิจารณาคำร้องขอกำหนดโทษใหม่ของผู้ร้องทั้งสองแล้ว มีคำสั่งให้ยกคำร้อง เนื่องจากเห็นว่าโทษที่ศาลกำหนดตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดของผู้ร้องทั้งสองไม่หนักกว่าโทษตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลัง ไม่เข้าเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓ (๑) ที่ศาลจะกำหนดโทษใหม่ได้ ผู้ร้องทั้งสองอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ยส. ๒๕๕๕/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๒๐๘/๒๕๖๕ พิพากษายืน ผู้ร้องทั้งสองฎีกา ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาและไม่รับฎีกา ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกร้องที่น่าความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา ๙๐ และมาตรา ๑๔๕ วรรคสาม (๒) มาปรับใช้แก่การกระทำความผิดของผู้ร้องทั้งสอง และโทษที่กำหนดตามคำพิพากษาเดิมอยู่ในระวางโทษที่ไม่หนักกว่าโทษที่บัญญัติในภายหลังโดยพิพากษายืน มีผลเป็นการกำหนดโทษทางอาญาให้มีผลย้อนหลังเป็นโทษแก่ผู้ร้องทั้งสอง ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรมที่ว่า “ไม่มีความผิด ไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องที่มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ยส. ๒๕๕๕/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๒๐๘/๒๕๖๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสองต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่า ตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการที่ผู้ถูกร้องมีคำพิพากษายืนตามคำสั่งของศาลจังหวัดแม่สอด ที่ยกคำร้องของผู้ร้องทั้งสองที่ขอให้กำหนดโทษใหม่ ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ในคดีหมายเลขดำที่ ยส.๒๕๕๕/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๒๐๘/๒๕๖๕ เนื่องจากคำพิพากษาดังกล่าวนำกฎหมายที่ตราขึ้นภายหลังมาบังคับใช้ย้อนหลังแก่ความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่กฎหมายมีผลบังคับใช้ และบังคับใช้กฎหมายให้เป็นโทษแก่ผู้กระทำความผิด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง

- ๔ -

มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องทั้งสอง ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ ผู้ร้องทั้งสองมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้องเป็นการโต้แย้งคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาต ให้ผู้ร้องทั้งสองฎีกาและไม่รับฎีกาของผู้ร้องทั้งสอง กรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๙/๒๕๖๗)

Handwritten signature

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๑/พพ 111/๖ ๗

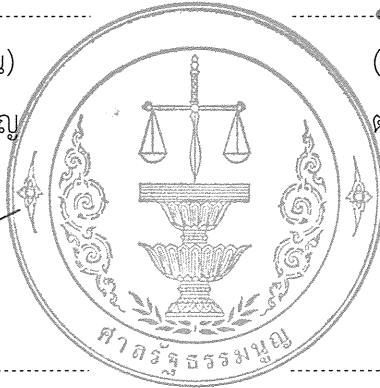
(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Handwritten signature

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ